

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623200982
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623200982.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., právne zast. JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová, advokátka, Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 50 672 720, o zaplatenie sumy 260,92 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd konanie čiastočne čo do zaplatenia sumy 28,15 Eur s príslušným úrokom z omeškania zastavuje.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Dňa 27.02.2023 podal pôvodný žalobca - banka VÚB a.s., Bratislava na tunajšom súde návrh v ktorom žiadal, aby sú zaviazal žalovaného k úhrade sumy 260,92 Eur s príslušenstvom, vrátane náhrady trov konania.

2. Konštatoval, že medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 19.08.2013 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa on zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 44255910. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 300,- Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10,- Eur. Poukázal na ustanovenie § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a opatrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Z. z.) v zmysle ktorých má ako banka povinnosť viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky ("výpis z bankovej knihy") o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezavahuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom

účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil ku dňu 06.01.2023 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2022 obsahujúcim súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 260,92 Eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 260,92 Eur. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2022, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.01.2023. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.01.2023 do zaplatenia.

3. Na základe uvedeného bol dňa 06.04.2023 vydaný platobný rozkaz sp.zn. 11Csp/29/2023-26, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný, čím sa platobný rozkaz ako celok zrušil.

4. Žalovaný v odpore uviedol, že nepopiera uzatvorenie Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. dňa 19.08.2013, avšak popiera celý uplatnený nárok žalobcu. Vzniesol námietku premlčania s tým, že podľa priložených Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere - Pôžičková karta Quatro týkajúcich sa splatnosti splátok, ak bol na kartovom účte zaznamenaný pohyb, správca vystaví v deň uzávierky výpis, klient je povinný uhradiť povinnú splátku vo výške uvedenej vo výpise tak, aby úhrada bola pripísaná na kartový účet najskôr v deň nasledujúci po dni uzávierky a najneskôr v deň splatnosti. Deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise. Klient je oprávnený kedykoľvek splatiť celý dlžný zostatok alebo zaplatiť viac ako je výška minimálnej mesačnej splátky. Spláca sa po dobu existencie dlžného zostatku. Úrok a poplatky sa budú splácať takto: Termín splatnosti istiny, úroku a poplatkov je totožný s dátumom splatnosti povinnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny, úroku a poplatkov. Posledný výber, resp. debetná transakcia vo výške 20,- Eur, bol ním uskutočnený dňa 17.02.2019 s dátumom zaúčtovania dňa 18.02.2019. Z prehľadu transakcií vyplýva, že on uhradil poslednú časť splátky dňa 15.10.2019, s dátumom zaúčtovania dňa 16.10.2019. Neuhradil nasledujúcu splátku, ktorá bola splatná dňa 15.11.2019. V danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti štandardnej splátky, čo je 15. deň v kalendárnom mesiaci, t. j. dňa 16.11.2019. S poukazom na uvedené teda vzniesol voči žalobcovmu právu na zaplatenie sumy vo výške 260,92 Eur ako aj jeho príslušenstva námietku premlčania, pretože právo na zaplatenie predmetnej sumy mohlo byť prvýkrát uplatnené dňa 16.11.2019. Mal za to, že uvedené právo sa premlčalo dňa 16.11.2022 a na súde bolo uplatnené až dňa 27.02.2023, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 17.05.2023 uviedol, že žalovaný dňa 13.08.2013 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, pričom v zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase jej podpisu, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Žiadosť bola schválená dňa 19.08.2013, o čom svedčí podpis na nej. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z výpisu z jeho kartového účtu vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 300,- Eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 10,- Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 23.08.2013. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.03.2020 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

K vyjadreniu žalovaného ohľadne premlčania konštatoval, že ním uplatnený nárok premlčaný nie je. V zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti; Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ust. § 103 druhá veta OZ priamo odkazuje na ust. § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda, že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ poznamenal, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 15.11.2019 na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke jeho predchodcu zo dňa 02.02.2020 právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 15.02.2020 (t.j. 16.02.2020), kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Podporne poukázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. Rovnako poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 24Csp/36/2020-138, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.03.2022 pod č.k. 5Co/223/2019, ale predovšetkým na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021. Argumentoval tiež neplynutím lehôt upravených z. č. 62/2020 Z.z., podľa ktorého v zmysle ust. § 1 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.03.2020) do 30. apríla 2020 neplynú (spolu 36 dní), § 8 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.01.2021) do 28. februára 2021 neplynú (spolu 40 dní). Aj s poukazom na vyššie uvedené neplynutie lehôt bola žaloba podaná dňa 27.02.2023 v 3 ročnej premlčacej lehote a uplatnený nárok tak premlčaný nie je. V posudzovanej veci bol žalovanému ich právnym predchodcom poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z.č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V ním predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z a jeho prílohy č. 2. o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80 % označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 300,- Eur a výške štandardnej mesačnej splátky 10,- Eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s.. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s.. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 23.08.2013 ako vyplýva z predložených výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú debetné

transakcie v celkovej výške 550,- Eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 830,- Eur, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Uplatnená suma 260,92 Eur, tak predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 260,92 Eur pozostáva z istiny 232,77 Eur, poplatkov 0,19 Eur a sankčného úroku 27,96 Eur. K pojmom štandardný a sankčný úrok žalobca uviedol, že tieto sú špecifikované v Obchodných podmienkach v čl. I „Vymedzenie pojmov“.

6. Žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 28,15 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku zotrval a uplatnil náhradu trov konania.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.06.2023 zotrval na svojich doterajších vyjadreniach s tým, že Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 19.08.2013 podľa jeho názoru nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Odkázal na ustanovenie § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka ako aj § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu platnosti a účinnosti zmluvy. V zmysle vyššie uvedenej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou:

Výška úverového rámca: 300,- Eur

Štandardná mesačná splátka: 10,- Eur

Výška štandardnej úrokovej sadzby: 1,98% p. m. / 22,80 % p. a.

RPMN: priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku: 25,24 %

Splatnosť mesačnej splátky: 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo Výpise Zvolený súbor poistenia: neoznačením odmietnutia vyjadrený súhlas s poistením v zmysle článku VII. Zmluvy

Poplatok za poistenie: 0,19

RPMN za predpokladu, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené a klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou Kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.08.2013

Počet splátok: 12

Výška prvej splátky: 25,- Eur

Výška poslednej splátky: 72,48 Eur

RPMN: 28,13 %

Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť: 347,48 Eur

Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotr. úverom: 47,48 Eur

V súvislosti s uvedeným poukázal na to, že zmluva nemala všetky zákonom predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle právnych predpisov platných v čase uzavretia tejto zmluvy a tiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi, na základe ktorých je potrebné predmetný úver poskytnutý zo strany žalobcu žalovanému na základe vyššie uvedenej predmetnej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako namietal porušenie povinnosti predchodcu žalobcu konať pred uzavretím zmluvy s odbornou starostlivosťou, keďže nevzal do úvahy skutočnosť, že on mal už v čase podpisu zmluvy 13.08.2013 s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom už dva iné jestvujúce zmluvné vzťahy založené na základe Zmluvy o vydaní a používaní platobnej kreditnej karty zo dňa 09.07.2010, kde bol žalovanému schválený úverový rámec vo výške 1.800,- Eur a Žiadosti/Zmluvy o vydaní Autokarty zo dňa 13.07.2011. Ďalej namietal chýbajúci reálny údaj o výške spotrebiteľského úveru, pretože v tomto konkrétnom prípade nemožno jednoznačne určiť v akej výške úverového rámca mu bol poskytnutý úver, keďže v zmluve je uvedená dohodnutá výška úverového rámca 300,- Eur a následne mu bolo v období od 23.08.2013 až do 17.02.2019 umožnené realizovať výber peňažných prostriedkov (vrátane platby kartou) v celkovom objeme 550,- Eur bez akýchkoľvek dojednaní, pričom nie je zrejmé, akú maximálnu výšku úverového rámca si účastníci Zmluvy dohodli, resp. do akej výšky finančných prostriedkov bol žalovaný oprávnený úver čerpať a za akých podmienok, príp. do akej výšky žalobca bez posúdenia schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľské úvery poskytne. Predbežné vyhodnocovanie bonity klienta sa má prejaviť práve v určení maximálne prípustnej hranice úveru, ktorý mu je možné poskytnúť, a ktorého výška bude základom

pre určenie ďalších parametrov spotrebiteľského úveru, ktoré sú súčasne aj podstatnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., najmä suma nákladov spojených s úverom, ročná úroková sadzba, počet a výška splátok. Vzhľadom na absenciu ako dostatočne určitého vymedzenia výšky spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z.) je potrebné tento úver poskytnutý žalovanému právny predchodcom žalobcu považovať v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za úver bez úrokov a bez poplatkov. Taktiež namietal absencia RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN, keď v zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 22,80 % p. a. a RPMN uvedená nie je. V zmluve sa nachádzal iba indikatívny výpočet RPMN, za predpokladu, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca. Čo sa týka poistenia schopnosti splácať úver uvedenej v článku VII. formulára predmetnej zmluvy, toto ustanovenie považoval za rozporuplné a rovnako namietal neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov a spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako aj absenciu doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru. Pre absenciu týchto náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov. Okrem iného namietal neprípustnú výšku odplaty, keďže v apríli 2013 bola NBS stanovená úroková miera pre domácnosti vo výške 9,14 % p.a., a preto najvyššia prípustná výška odplaty je odplata neprevyšujúca dvojnásobok tejto úrokovej miery, čo je 18,28 %, pričom v zmluve je uvádzaná štandardná úroková sadzba vo výške 1,9 % p. m. / 22,80 % p. a.. Z Výpisu Pôžičkovej karty Quatro vedeného právny predchodcom žalobcu vystaveného ku dňu 06.01.2023 za zúčtovacie obdobie od 24.08.2013 do 31.12.2022, ktorý poskytuje prehľad zrealizovaných transakcií vyplýva, že žalovaný spolu realizoval výber peňažných prostriedkov (debetné transakcie) v celkovom objeme 550,- Eur v období od 23.08.2013 až do 17.02.2019, čo bol dátum posledného výberu zo strany žalovaného. Žalobca aj napriek tomu, že žalovaný realizoval svoj posledný výber dňa 17.02.2019 žalovanému naďalej účtoval až do 31.12.2022 základné a sankčné úroky, a to počas obdobia trvajúcего viac ako tri roky, ktorých výška od 31.10.2019 až do 31.12.2022 predstavuje sumu vo výške cca 42,26 Eur. Okrem toho si podľa predmetného prehľadu a uvedených položiek žalobca vyúčtoval debetné transakcie ako poplatok za výber z bankomatu, úroky a štandardné úroky, poplatok za správu kartového účtu, poplatok za úverové rizikové poistenie typu A. Za predmetný úverový vzťah medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným, bola zo strany žalovaného však uhradená celková suma vo výške 830,- Eur, čo je jeden a pol násobok sumy peňažných výberov žalovaného a žalobca si žalobou uplatňuje uhradiť ďalších 232,77 Eur a úrok z omeškania 5% p. a. zo sumy 232,77 Eur od 21.01.2023, čo je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko celková uhradená suma by predstavovala sumu vo výške viac ako 1.062,77 Eur za poskytnutý úver vo výške 550,- Eur, čo je takmer viac ako dvojnásobok poskytnutého úveru. Z Predžalobnej upomienky zo dňa 02.02.2020 predloženej žalobcom vyplýva, že nedoplatok žalovaného na splátkach k uvedenému dňu (t.j. 02.02.2020) predstavoval sumu vo výške 30,- Eur. V Oznámení žalobcu adresovanému žalovanému o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020 žalobca uvádza, že dlh žalovaného z kreditnej karty č. 0044255910 sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka ku dňu 04.03.2020 predstavuje sumu v celkovej výške 232,96 Eur. V tejto súvislosti poukázal na fakt, že nedoplatok žalovaného bol ku dňu 02.02.2020 vo výške 30,- Eur, avšak o mesiac neskôr, t. j. ku dňu 04.03.2020 už bola dlžná čiastka žalovaného vyčíslená v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru vo výške 232,96 Eur. Ak by bolo pravdivé tvrdenie uvedené v Predžalobnej upomienke, že ku dňu 02.02.2020 by žalovaný dlhoval len nedoplatok na splátkach vo výške 30,- Eur, tak ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti t.j. ku dňu 04.03.2020 by žalovaný dlhoval sumu vo výške 30,- Eur (dlh), 10,- Eur (splátka za mesiac február 2020) a úroky (základné a sankčné) vo výške cca 6,50 Eur, t.j. spolu približne sumu vo výške 46,50 Eur a nie sumu vo výške 232,96 Eur ako je uvedené v Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020. Z uvedeného vyplýva, že ku dňu zosplatenia úveru a vyhotovenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru musel žalovaný dlhovať viac ako tri splátky úveru spolu vo výške 30,- Eur. Poukázal na to, že v roku 2016 ku dňu 17.12.2016 žalovaný realizoval výber peňažných prostriedkov vo výške 490,- Eur, pričom uhradená suma zo strany žalovaného k uvedenému dátumu predstavovala sumu taktiež vo výške 490,- Eur. V roku 2018, ku dňu 31.03.2018 bola dokonca suma uhradená zo strany žalovaného o 150,- Eur vyššia ako bola suma poskytnutých finančných prostriedkov žalovanému. Nakoľko si žalovaný požičil dňa 23.08.2013 sumu vo výške 300,- Eur s ročným úrokom 22,8 % a s dohodnutou splátkou vo výške 10,-Eur mesačne, ročne musel uhradiť úrok vo výške 68,40 Eur, ak by žalovaný nevrátil žiadnu istinu. Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro vedeného žalobcom a vystaveného ku dňu 06.01.2023 za zúčtovacie obdobie od 24.08.2013 do 31.12.2022 vyplýva, že v roku 2016 ku dňu 27.10.2016 boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky spolu vo výške 490,- Eur, ktoré následne splácal, avšak k splateniu tejto sumy

došlo úhradou splátky vo výške 10,- Eur dňa 16.12.2016, t.j. až po troch rokoch od poskytnutia týchto finančných prostriedkov. Keďže od prvého čerpania finančných prostriedkov až ku dňu 31.03.2018, čo bol dátum kedy bola zo strany žalovaného uhradená suma o 150,- Eur vyššia ako bola suma poskytnutých finančných prostriedkov žalovanému, t. j. suma vo výške 640,- Eur (490,- Eur + 150,- Eur). K mesiacu august 2018 by musel mať žalovaný splatenú istinu vo výške 300,- Eur + 68,40,- Eur (ročný úrok počítaný z istiny 300,- Eur) x 5 rokov, t. j. 642,- Eur a to v najhoršom prípade, keď vezme do úvahy, že by žalovaný neuhradil ani jednu splátku, avšak žalovaný každý mesiac hradil sumu vo výške 10,- Eur, čím splácal daný úver a preto sa výška ročného úroku nemohla vypočítavať z celej sumy 300,- Eur. Ale len z nezaplatennej sumy istiny. Vzhľadom na vyššie uvedené, ku dňu 31.03.2018 bola suma uhradená zo strany žalovaného dokonca o 150,- Eur vyššia ako suma poskytnutých finančných prostriedkov zo strany žalobcu. Posledný výber vo výške 20,- Eur realizoval dňa 17.02.2019 s dátumom zaúčtovania dňa 18.02.2019. Z prehľadu transakcií vyplýva, že on už k tomuto dňu dlhoval žalobcovi finančné prostriedky, a preto žalobca mohol pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a súdnemu uplatneniu pohľadávky voči žalovanému uplynutím 3 mesiacov od omeškania splátky a nie až ku dňu ku dňu 04.03.2020 a navyše si za obdobie od 28.02.2019 až do 31.12.2022 účtovať sankčné úroky. Zotrvával na vznesenej námietke premlčania a navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania žalovanému.

8. Žalobca spolu s vyjadrením zo dňa 18.07.2023 predložil opätovne listinné dôkazy, ktoré už boli obsahom spisu, preto ich súd protistrane nedoručoval. Vo vyjadrení konštatoval, že čo sa týka spôsobu akým jeho právny predchodca posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tieto skutočnosti vyplývajú priamo z článku II Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde žalovaný vyplnil informácie týkajúce sa priemerného čistého mesačného príjmu, a rovnako tak bol povinný uviesť názov zamestnávateľa. Týmto si právny predchodca žalobcu riadne splnil podmienky upravené v § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zopakoval, že žalovanému bol poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN pre celú dobu trvania úverového vzťahu, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN a samotný úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Z objektívnych dôvodov tak ani nie je možné určiť ani termín konečnej splatnosti úveru, ktorý je typický pre splátkové úvery uzavreté na dobu určitú. K uvedeniu doby trvania úverového vzťahu odkázal na čl. X bod 60 Obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, v zmysle ktorých sa úverová zmluva uzatvára na dobu neurčitú, čím je splnená zákonná povinnosť uvedenia doby trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. . Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu bolo započítané v súlade s čl. V bod 26 Obchodných podmienok. Poukázal ďalej na skutočnosť, že priamo z prvej strany zmluvy vyplývajú všetky náležitosti potrebné k tomu, aby úver mohol byť považovaný za úver s úrokmi a poplatkami. Indikatívny výpočet RPMN, hodnota priemernej RPMN a tiež výška splátok a termín splatnosti splátok sú zrejmé z článkov III. a V. uzavretej zmluvy. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné z objektívnych príčin určiť počet splátok a teda aj konečnú splatnosť zmluvy. Odvolal sa na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/2015, EÚ C-565/2012 zo dňa 27.03.2014 i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 zo dňa 09.07.2015.

9. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 03.08.2023, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť písomne ospravedlnili. Právny zástupca žalovaného, ktorý sa pojednávania zúčastnil osobne, ospravedlnil neúčasť svojho klienta. Súd preto v zmysle ustanovenia § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti procesných strán i právneho zástupcu žalobcu.

10. Právny zástupca žalovaného v úvodnom prednese zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii. Zároveň vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s tým, že nedošlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky, pretože táto nebola v čase postúpenia splatná. Rovnako argumentoval, že postúpenie nebolo žalovanému riadne oznámené.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámil sa listinnými dôkazmi a to Žiadosťou o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 19.08.2013, Informáciou o RPMN, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Informáciou o finančnom sprostredkovaní SKK SFA, výpisom z pôžičkovej karty Quatro, Predžalobnou upomienkou zo dňa 02.02.2020 s doručenkou, Oznámením o vyhlásení

okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020, Cenníkom VÚB a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding. a.s. platný od 01.12.2009, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platný od 05.07.2013, Dodatkom č. 6 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2022 s prílohami č. 1 a č. 3, Oznamením o postúpením pohľadávky zo dňa 23.03.2023 a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Dňa 19.08.2013 bola medzi predchodcom žalobcu a žalovaným na základe Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 13.08.2013 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s.. Z uvedenej zmluvy a to časti III. bolo zistené, že predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 300,- Eur. Dohodnutá mesačná splátka činila 10,- Eur, štandardná úroková sadzba v zmysle platného Cenníka bola uvedená ako 1,9 % p.m./22,80 % p.a.. Údaje o výpočte RPMN sa nachádzajú v Informácii o RPMN a priemernej hodnote RPMN, pričom prílohu zmluvy ďalej tvorili Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informácia o finančnom sprostredkovaní SKK SFA. Na týchto listinách sa podpis zmluvných strán nenachádza.

13. Podľa výpisu z pôžičkovej karty Quatro predloženého žalobcom žalovaný čerpal finančné prostriedky vo výške 550,- Eur, pričom na splatenie úveru uhradil sumu celkovo 830,- Eur. Z výpisu je zrejmé, že predchodca žalobcu si do plnenia realizovaného žalovaným započítaval okrem splátky istiny úveru i štandardné úroky, poplatok za správu kartového účtu, poplatok za úverové rizikové poistenie typu A a následne i sankčné úroky i rôzne poplatky.

14. Vzhľadom na to, že žalovaný poskytnutý úver nesplácal žalobcovi riadne a včas predchodca žalobcu zaslal dňa 02.02.2020 žalovanému predžalobnú výzvu, ktorou ho upozornil na dlh vo výške 30,- Eur a vyzval ho na úhradu do 16.02.2020. Zároveň ho upozornil na oprávnenie úver zosplatiť, pokiaľ k zaplateniu dlhu nedôjde. Doručka bola prevzatá dňa 10.02.2020 manželom žalovaného.

15. Z Oznamenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020, súd zistil, že predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žalovaný bol zároveň vyzvaný na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 232,96 Eur. Skutočnosť, že Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru bolo žalovanému doručené resp. aspoň doručované žalobca nepreukázal.

16. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako "C.s.p."), žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

18. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej

19. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Keďže došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby čo do sumy 28,15 Eur (poplatkov a sankčného úroku) a to skôr, než sa začalo pojednávanie, súd konanie v tejto časti zastavil, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu vyhotovenia výzvy na úhradu pohľadávky, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 283/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 19.08.2013 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s., na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo forme úverového rámca 300,- Eur. Táto skutočnosť, ani fakt o výške čerpanej sumy 550,- Eur a uhradenej sumy 830,- Eur zo strany žalovaného v konaní sporné neboli. Úverová zmluva uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka i zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že predchodca žalobcu pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaný pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre

spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci.

29. Pôvodný veriteľ VÚB, a.s. postúpil pohľadávku voči žalovanému zo Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s., terajšiemu žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 17.03.2023.

30. Prioritne sa preto súd zaoberal otázkou žalovaným namietanej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovaného a žalobcom. Vychádzal z toho, že preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta (por. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp.zn. 2Cdo 205/2009).

31. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitímácie je zrejme, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitímovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

32. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanému, t.j. VÚB a.s., je bankou. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

33. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle vyššie uvedených ustanovení kumulatívne splnenie týchto podmienok:

- existencia splatnej pohľadávky,
- písomná výzva banky,
- následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke.

34. K postúpeniu pohľadávky bankou žalobcovi, pokiaľ sa týka Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s. zo dňa 19.08.2013 malo dôjsť zmluvou o postúpení pohľadávok (táto v spore súdu predložená nebola) ku dňu 17.03.2023.

35. Ako sám žalobca vo svojich vyjadreniach uvádza a ako to vyplýva zo samotnej zmluvy resp. obchodných podmienok, ktoré tvoria jej súčasť, revolvingový úver je ide osobitný typ spotrebiteľského úveru, ktorý je typický tým, že ho veriteľ dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Spôsob zániku zmluvy vyplýva z článku X "Zánik Zmluvy o vydaní a používaní Karty" Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platných od 05.07.2013.

Podľa uvedeného článku "Zmluva, ktorej súčasťou sú tieto Obchodné podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú. Zmluva zaniká: (a) odstúpením od Zmluvy, (b) dohodou zmluvných strán, (c) výpoveďou ktorejkoľvek z nich". Uvedený článok zároveň špecifikuje ďalšie náležitosti/podmienky jej zániku. V konaní nebolo žalobcom preukázané, že by k zániku predmetnej zmluvy aktivitou niektorej zo zmluvných strán došlo. Úver však mal byť zosplatnený predchodcom žalobcu predčasne ku dňu 04.03.2019.

36. V danom spore žalobca súdu predložil prípis zo dňa 02.02.2020 označený ako "Predžalobná upomienka" adresovaný žalovanému právnym predchodcom žalobcu, ktorým ho mal upozorniť na nedoplatok na splátkach úveru v celkovej výške 30,- Eur. Doklad svedčiaci o jeho doručení neprevzal žalovaný, ale dňa 10.02.2020 ho prevzal manžel žalovaného. Následne "Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru" zo dňa 04.03.2020 opätovne adresovaný žalovanému právnym predchodcom žalobcu tomuto oznámil, že dlh vo výške 232,96 Eur sa stal splatným a vyzval ho na jeho okamžité zaplatenie po doručení tohto oznámenia. Žalobca resp. jeho predchodca teda v tomto spore nezdokladoval, že z jeho strany došlo k riadnemu doručeniu predčasného zosplateniu tohto úveru, a tým aj zároveň k zrealizovaniu výzvy na úhradu celého ním požadovaného dlhu, ktorý ako pohľadávka jeho právneho predchodcu mal byť predmetom postúpenia z tohto právneho predchodcu na uvedeného žalobcu.

37. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného v čase realizácie výzvy, resp. v čase právnym predchodcom vykonaného zosplatenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

38. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

39. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9, Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku pred tým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

40. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatenie neúčinné. (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár).

41. Právny predchodca žalobcu mal po vyššie uvedenej Výzve na úhradu pohľadávky označenej ako "Predžalobná upomienka" zo dňa 02.02.2020 pristúpiť k samotnému zosplateniu predmetného úveru prípisom zo dňa 04.03.2020 označeným ako "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru" adresovaným žalovanému. Vykonaným dokazovaním však nebolo preukázané, že by právny predchodca uvedené Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému riadne doručil, či dokonca vôbec podal na poštovú prepravu. Žiaden z týchto predpokladov (doručenie, resp. aspoň odoslanie poštovej zásielky s uvedeným prípisom) preukazujúcich takto doručenie vyššie uvedeného oznámenia žalovanému nebol v spore žalobcom preukázaný a teda predčasné zosplatenie úveru bolo neplatné.

42. V tejto súvislosti súd uvádza, že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp.zn. 5 Cdo 36/2020).

43. Zároveň ale okrem toho, že nebolo preukázané splnenie riadneho predčasného zosplatnenia úveru, nebolo ani preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovaného riadne vyzval na splnenie ním predčasne zosplatneného úveru, a teda nepreukázal, že vykonal výzvu na splnenie záväzku žalovanému pred následným postúpením tejto pohľadávky žalobcovi v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

44. Za takúto výzvu nebolo možné považovať ani následné oznámenie o postúpení pohľadávky, nakoľko pre takýto právny úkon sa je existencia predchádzajúcej výzvy na úhradu dlhu a následne 90-dňové omeškanie žalovaného s úhradou pohľadávky uvedenej v tejto výzve podmienkou pre samotné postúpenie tejto pohľadávky, pričom žalobca doručenie resp. aspoň odoslanie poštovej zásielky s uvedeným prípisom v konaní obdobne ako doručenie samotného zosplatnenia nepreukázal. Výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 02.02.2020 a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020 podľa súdu nemožno považovať za písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania a ktorou by bol dlžníkovi poskytnutý primeraný čas vykonať nápravu na zotrvanie vo vzťahu s bankou, s ktorou bola dojednaná finančná služba. Uvedené listiny sa totiž podľa ich obsahu týkali a vzťahovali len na predčasné zosplatnenie úveru. Okrem toho, aj keď to priamo v Zákone o bankách nie je uvedené, z logiky veci vyplýva, že písomná výzva by mala byť doručovaná dlžníkovi v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. S poukazom na vyššie uvedené, je potrebné konštatovať, že nedošlo k preukázaniu existencie kvalifikovanej písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách dlžníkovi.

45. Ako už súd vyššie uviedol, podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že tomuto žalovanému bola výzva na splnenie jeho omeškaných úhrad voči banke, ako aj samotné zosplatnenie preukázateľné dlžníkovi zaslané. V danom spore táto podmienka však ako už súd vyššie uviedol nebola splnená. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018).

46. Súd tiež dodáva, že oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho, nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení (viď napr. odôvodnenie citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017).

47. Vyššie uvedené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách musia byť splnené kumulatívne na to, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok. V prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zo strany predchodcu žalobcu pritom neboli splnené všetky podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky, a preto k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu dôjsť nemohlo. Z uvedeného dôvodu súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

48. Súd opätovne poukazuje na vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR i citovaný rozsudok sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení

pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.

49. V závere poznamenáva, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s. medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na postúpenie pohľadávok vedených voči žalovanému z banky na súčasného žalobcu je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

50. Po preukázaní nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore sa súd ďalším detailnejším vecným preskúmaním meria sporu nezaoberal.

51. Napriek tomu, je však zrejmé, že samotná úverová zmluva (jej náležitosti vrátane výpočtu RPMN) i proces predchádzajúci jej uzavretiu (proces šetrenia bonity klienta) vykazuje viaceré nedostatky pre ktoré by súd pravdepodobne dospel k rovnakému záveru a žalobu v časti prevyšujúcej zastavenie konania zamietol.

52. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 256 ods. 2 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

54. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata istiny vo výške 260,92 Eur. V priebehu konania dňa 17.05.2023 vzal žalobu čiastočne čo do sumy 28,15 Eur (poplatky a sankčný úrok) žalobu späť, teda procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola jeho žaloba zamietnutá, takže úspešná v konaní bola protistrana.

56. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zohľadniac zavinenie žalobcu za čiastočné späťvzatie žaloby a následný plný úspech žalovaného v prevyšujúcej časti žalovanej sumy, súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.